

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **V. H.**, proti žalovanému **J. M.**, starostovi obce Čakovičky, 250 63 Čakovičky, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2006, č. j. 44 Ca 81/2005 - 89,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 21. 2. 2006, č. j. 44 Ca 81/2005 - 89 Krajský soud v Praze odmítl ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), žalobu žalobce ze dne 11. 5. 2004 z důvodu její neprojednatelnosti, neboť žalobce ani k výzvě soudu neupřesnil, proti kterému konkrétnímu rozhodnutí žaloba směřuje a které rozhodnutí žádá zrušit.

Ze spisu vyplývá, že ve výše uvedeném usnesení krajského soudu byl žalobce řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 27. 2. 2006.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení krajského soudu žalobci – tj. pondělí 27. 2. 2006. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty – tj. dnem doručení, a to na pondělí 13. 3. 2006.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, bylo v daném případě pondělí 13. 3. 2006. Podal-li žalobce (dále jen „stěžovatel“) osobně kasační stížnost dne 14. 3. 2006, učinil tak po uplynutí zákonné lhůty.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Nejvyšší správní soud je nucen podanou kasační stížnost odmítnout taktéž z důvodu naplnění zákonných podmínek zakotvených v ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Ve smyslu tohoto ustanovení soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o této věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísně její obsahové náležitosti. Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.).

Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu.

Ve smyslu výše uvedené zásady krajský soud posoudil podání stěžovatele ze dne 14. 3. 2006 i přesto, že jej stěžovatel takto neoznačil, jako kasační stížnost. S tímto posouzením lze souhlasit, neboť stěžovatel se podáním domáhal, aby usnesení č. j. 44 Ca 81/2005 – 89 ze dne 11. 2. 2006 bylo zrušeno a vráceno krajskému soudu k vyřízení. Protože podání chyběly zákonem stanovené obsahové náležitosti, vyzval krajský soud stěžovatele ve smyslu ustanovení § 108 s. ř. s. usnesením č. j. 44 Ca 81/2005 – 95 k jejich doplnění. Na výzvu soudu stěžovatel reagoval a dne 28. 3. 2006 doručil krajskému soudu podání, ve kterém uvedl, že svým dopisem ze dne 14. 3. 2006 nezamýšlel podat kasační stížnost, nýbrž účelem jeho dopisu bylo odůvodnit žádost směřující k panu předsedovi Nejvyššího správního soudu JUDr. Baxovi, aby „vybavil správní soudce pravomocí, aby mohli soudit laické osoby samosprávy...“.

Zákonné náležitosti kasační stížnosti nebyly ani k výzvě soudu doplněny a nebyly taktéž splněny podmínky pro postup dle ustanovení § 108 odst. 2 s. ř. s., neboť stěžovatel, ačkoliv podat kasační stížnosti nezamýšlel, své podání nevzal zpět. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn a v řízení proto nelze pokračovat.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 26. října 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu